

Dve leti jeze in boja za prostor na dvorišču

Delegati Novih Poljan so na seji zbora krajevnih skupnosti občinske skupščine 6. decembra 1988 zahtevali dokončen odgovor na vprašanje, kaj je z njihovo zahtevo, da obrtnik na Poljanski 69 preneha z nedovoljeno obrtjo in da odstrani objekt, ki ga je postavil brez dovoljenja. Želijo so izvedeti, kdo je odgovoren, da se zadeva vleče že dve leti in da so stanovalci te hiše že toliko časa moteni v svojem bivalnem okolju.

Učinkovitega in zadovoljivega odgovora niso dobili, pa čeprav je predsednik občinskega komiteja za urejanje prostora Milan Nussdorfer povedal, da v dosedanjem delu inšpekcijskih služb ni bilo nezakonitosti. Zadeva je bila vroča in se ni plegla niti potem, ko je bila točka dnevnega reda »vprašanja delegatov in odgovori«[»] že mimo. Na sejo je tedaj prišel predsednik občinskega izvršnega sveta Boris Platovšek in sporočil delegatom, da je od mestne uprave inšpekcijskih služb pravkar dobil sporočilo, da je odločba o odstranitvi spornega objekta že napisana in da je skrajni rok za rušenje 5. januar 1989.

Zadeva se je začela že pred leti, vendar povsem »nedolžno«. Nek občan je prosil za dovoljenje, da bi postavil na dvorišču hiše Poljanska 69 garažo kot provizorij. Dovoljenje za tak objekt na družbeni zemlji je brez posebnih težav tudi dobil. Zapletati pa se je začelo leta 1974, ko je občan svojo garažo prodal. Kupil jo je nek Boris Šega, ki sicer stanuje za Bežigradom. V pogodbi, ki sta jo sklenila piše med drugim, da je garaža provizorij in da jo je kupec dolžan odstraniti brez pravice do odškodnine in na lastne stroške če bo to potrebno.

Nekaj let je Šega res garžiral avto, potem pa je začel v tem prostoru popravljati avtomobilske uplinjače. Nič posebnega ne bi bilo, če s svojo dejavnostjo ne bi motil stanovalcev in če bi

imel zanjo vsaj obrtno dovoljenje. Na dvorišču, kjer je bil doslej mir in so imeli stanovalci na voljo celo majhno zelenico, je parkiralo čedalje več avtomobilov, dvigala sta se prah in smrad od izpušnih plinov, stanovalci so ugovarjali, da je oprano perilo, ki so ga sušili na dvorišču, zvečer zamazano. Šega je posekal enega od dreves na zelenici ob svoji garaži-delavnici, si na tem prostoru zabetoniral ploščad in tako uničil zelenico. Še prej pa je garažo povišal.

Stanovalci so bili sicer nejevoljni, ukrepali pa niso dokler ob rekonstrukciji Poljanske ceste ni prišlo do novega posega v njihov prostor. Dostop na dvorišče je bilo potrebno zaradi prenove Poljanske ceste zapreti in urediti novega. Ta prehod pa bi morali po načrtu speljati prav čez prostor, na katerem je bila betonska plošča, ki jo je Šega napravil povsem samovoljno. Vendar se to ni zgodilo. Šega je na betonsko ploščo nemudoma postavil nastrešek, ki ga je kasneje še zadelal, tako da je nastala tam nova zgradba. Načrtovalci so se sprijaznili z nastalim položajem in speljali prehod čez edini še preostali del zelenice.

Začele so deževati pritožbe in prijave. Eno prvih je napravila postaja milice 20. oktobra 1987 zaradi nedovoljene obrti. Še pred tem so stanovalci 28. septembra 1987 obvestili mestno upravo inšpekcijski službi. Stanovalci so 31. marca 1988 ponovno obvestili

mestno upravo inšpekcijskih služb in občinski komite za družbeno planiranje in gospodarstvo. Krapež Albina, ki je 13. julija 1988 naslovila ob podpori ZZZB NOV vlogo na mestno upravo inšpekcijskih služb in ni dobila nobenega odgovora, pa čeprav je stara, bolelna in ji je Šega s svojim poslopjem vzel še tisto malo svetlobe, kolikor jo je imela doslej.

Ne bomo naštevali vseh vlog in pritožb. Medtem je tudi Šega vložil prošnjo za obrtno dovoljenje in lokacijo, vendar so mu oboje zavrnili. Tudi s pritožbo ni uspel in bil o tem obveščen 15. avgusta 1988. Vendar še vedno nemoteno dela in prebivalcem je omejil celo tisti prostor, kjer so sušili perilo.

Delegacija za zbor KS je 5. maja 1988 izrazila sum o povezanosti inšpekcijskih služb s kršiteljem. To je izzvalo ogorčen protest pristojne inšpekcije, objavljen v delegatskem gradivu mesta Ljubljane 15. junija 1988. Ista delegacija je 26. oktobra 1988 izrazila nezadovoljstvo nad neučinkovitim delom inšpekcijskih služb, za katere meni, da nosijo določeno odgovornost za nastali položaj. Na seji zbora KS občinske skupščine 3. novembra 1988 je delegacija zahtevala ugotovitev odgovornosti za sedanje nevzdržne razmere.

Nekaj pred tem je prišlo celo do fizičnega obračunavanja in stanovalka Marija Golobič je vložila proti Borisu Šegi tožbo zaradi lahke telesne poškodbe.

Zdaj vsi čakajo na rezplet. Peti januar 1989 naj bi bil tisti dan, ko mora biti odstranjeno kar je nezakonito postavljeno in ves prostor mora biti vzpostavljen v prejšnje stanje. Tako je odločeno. Kaj se bo zgodilo pa bomo videli čez nekaj dni.

NIKO ISAJEVIČ

PRI DIMNIKARJU ALOJZU HORVATU

Primate se za gumb, pomagalo bo

Nekdaj smo imeli pri hiši edini koledar, na katerem je pisalo »Srečo vam prinaša vaš dimnikar«. In ta naš dimnikar je bil mlad, ves črn, kakšen drug pa, ki se je veselo smejal in omelo si je obesil okrog vratu. Tudi Alojz Horvat se rad smeje, ni pa več mlad in tudi omela si ne obeša okrog vratu.

»Naš poklic je resen, daleč od romantičnega, a opraviti imamo z ljudmi in to je svetla točka v tej črni«, je povedal, ko smo se pogovarjali z njim v podjetju Dimnikarstvo, skritem za Vošnjakovo ulico. Če jih iščeš, jih najdeš le, če vidiš, da je v bližini parkiran njihov avto z napisom in z omeli v njem.

»V starih časih bi se morali ozirati za kolesi, če bi nas hoteli najti. Zdaj smo se modernizirali. A moram vam priznati, da sem se na kolesu počutil bolj zdravo, ker sem se med potjo dobro prežračil. Saj veste, naše delo je v dimu, masti in žveplu.«[»] je povedal dimnikar, ki ima za seboj nič manj kot trideset let dimnikarstva in le še nekaj let do upokojitve, kajti dimnikarji imajo tako kot rudarji skrajšano delovno dobo. Če imajo srečo, da se jim strupi ne zažrejo preveč v pljuča, potem gredo še čili in zdravi v pokoj in to pri Abrahamovih letih.

Dimnikarstvo prav gotovo ni sanjski poklic, zato se ga mladi izogibajo.

»Mlade nam odganja usmerjeno izobraževanje«, je povzel Alojz Horvat, »ampak časi niso rožnati, zato postaja tudi črno omelo dobro sredstvo za beli kruh. Oglašajo se nam nekvalificirani, da jih potem tu izučimo.«[»]

Bolje to kot nič, kajti dimniki morajo biti ometeni. »Naše delo pa tudi ni

več preprosto. Kar naprej izumljajo nove peči in kotlovnice tako, da se moramo tudi mi sproti učiti.«[»]

– Ali učite tudi svoje stranke?

»Ja, prav gotovo. Dobro očiščen dimnikar je velik šparovček, ker gre mnogo manj goriva v peči, v zrak pa spušča mnogo manj strupenih snovi. Vendar se ljudje tega še premalo zavedajo.«[»]

– In dogaja se, da sami bezajo v dimnikar...

»Ja, a prej ali slej nas morajo poklicati, da popravljamo za njimi. Včasih napravijo tudi škodo in jih potem stane več kot bi jih stalo, če bi nas redno sprejemali. In ko sva že pri tem, naj opozorim na nekaj, kar nam zmeraj dela sive lase; na staro šaro. Ljudje, zlasti v starem delu Ljubljane, jo še vedno spravljajo na podstrešje, včasih celo ob sam dimnikar, ne da bi se zavedli, kako je to nevarno.«[»]

Dimnikarji na ta način opravljajo tudi varnostno službo, a kaj ko jih ljudje zmeraj ne poslušajo.

– Kako pa vas sicer ljudje sprejemajo?

»Nasplošno se ne bi pritoževal. Ne manjka se povabil na kavico. Včasih pa nas kdo tudi odžene ali se boji, da bi mu preveč zamazal. Za razliko izpred trideset, dvajset let pa bi le pripomnil, da pogrešam tiste nekdanje prisrčno-

Alojz Horvat

sti, ko ljudje še niso bili tako napeti in živčni kot so danes.«[»]

– Kaj pa vpraševnost, da jim prinašate srečo, je ta kaj popustila?

»O, te se pa ne manjka. Še se ljudje primejo za gumb, ko nas srečajo. Se je veselo zasmejal Alojz Horvat in se malce namuznil, »no, komu pa sem tudi že prinesel srečo.«[»]

– In zakaj mislite, da ste prinašalci sreče?

»Veste, belega konja in dimnikarja srečaš na ulici bolj poredkoma. Konji so potisnjeni na podeželje, mi pa v avtomobile.«[»]

Pa srečno še vam, naš dimnikar.

ALBINA ADAMIČ

KS Ajdovščina

KK Zveze borcev »Tone Tomšič« – 23. novembra je organizirala tradicionalno srečanje svojih članov, ki so v letošnjem letu praznovali »okroglo«[»] obletnico rojstva. Jubilariti so se letos zbrali v Klubu deletatov, srečanje pa so s svojim glasbenim nastopom popestrili otroci iz osnovne šole Prežihov Voranc.

Društvo prijateljev mladine – Prireja za najmlajše krajane v decembru srečanje z dedkom Mrazom. Slovesni sprejem bo v osnovni šoli Prežihov Voranc, kjer bodo otrokom razdeljena tudi simbolična darila.

Skupna seja – Predsedstvo KK SZDL in Svet KS Ajdovščina pripravljata skupno sejo, na katero bodo povabili tudi vodjo varnostnega okoliša naše KS. Obravnavali bodo vedno bolj perečo problematiko varnosti občanov, zadrževanje klatežev in brezdelnežev na igriščih in v parkih. Prav tako se bodo dogovorili za izvajanje prometne akcije »-10%«, ki naj bi povečala varnost v prometu in »reševanju pločnikov pred avtomobili«, ki ponekod popolnoma onemogočajo prehod pešcem in onesnažujejo že tako slab zrak v centru mesta.

Komisija za informiranje
KK SZDL Ajdovščina

KS Stari Vodmat

Čisto okolje je tudi pozimi – dobre tri mesece je minilo odkar je komisija turističnega društva Ljubljana pregledala in ocenila čistočo, in vzdrževanje okolja na Starem Vodmatu. Po oceni komisij je samo od 440 možnih točk prejeli 354 točk, za kar je krajevna skupnost prejela pohvalo in priznanje. Zadnje čase pa se ne moremo več pohvaliti s čistim in urejenim okoljem, razen Bolgarske, Sketove, velikega dela Potrčeve in UKC. Marsikje so zelenice in okolica blokov pokrite z listem in raznimi odpadki. Tudi pri zadnjem kidanju snega se hišni sveti, razen nekaj izjem, niso najbolj izkazali. Zato komisija za okolje naproša hišne svete in šolo Dr. Potrča, da zamujeno nadoknadijo ter ob novozapadlem snegu očistijo pločnike, cestišča in pešpoti. Skrbimo za naše okolje tudi pozimi.

Kdaj semaforizacija križišča – Delegacija krajevnih skupnosti je ponovno postavila vprašanje semaforizacije križišča Grablovičeva – Zaloška cesta, saj so ob rekonstrukciji Zaloške govorili tudi o ureditvi križišča, ki je zaradi vse večjega prometa postalo kritična točka.

Vršilec dolžnosti tajnika KS – Svet krajevnih skupnosti Stari Vodmat je na zadnji seji imenoval za vd tajnika KS Lado Potočnik. Razpravljali so tudi o pripravi programa dela za prihodnje leto.

Dobri odnosi z JLA – Z vojniki in oficirji kasarne Ignaca Voljča – Frica iz Vrhnik nas veže že večletno prijateljstvo in sodelovanje. Srečujemo se predvsem na kulturnem, družbeno političnem in športnem področju. Na letošnjih športnih igrah so zasedli kar tri prva mesta. Pri tem moramo omeniti še sodelovanje s šolo Dr. Potrča. Ta srečanja so pomembna tudi za mlado generacijo saj učenci pri tem spoznavajo delo in življenje vojakov in pomembnost in pripravljenost naše armade pri obrambi domovine. O tem in o prihodnjem sodelovanju smo se pogovarjali tudi ob zadnjem novoletnem srečanju. Ob tej priložnosti se je podpolkovnik Franc Cesar v imenu delegacije zahvalil za dosedanje uspešno sodelovanje z željo, da se vezi še poglobijo, krajanom Starega Vodmeta pa je zaželel srečno in uspešno novo leto 1989.

LOJZE ČEPUŠ

KS Josip Prašnikar

Posvet o varstvu za starejše občane – V novembru je Center za socialno delo organiziral posvet za člane socialnih komisij iz KS, sestanek, na katerem so delavci centra predstavili izsledke raziskave »dužbeno varstvo starejših občanov in vloga koordinatorja«, ki so jo opravili v občini Center. Iz raziskave je razvidno, da 67% starejših ljudi živi samih, povprečna starost pa je 80 let. Raziskava je zajela tudi oblike pomoči, prehranjevanje, raznos kosil iz doma upokojenec, nego na domu in patronažne storitve ter vključevanje humanitarnih in drugih organizacij po KS v oblike pomoči starostnikom.

Poslovni čas trgovin – Svet potrošnikov je obravnaval osnutek odloka o poslovnem času trgovin in drugih asociacij združenega dela. Osnutek je obravnavala tudi delegacija za zbor KS. Oba organa sta dala vrsto pripomb in predlogov. Med njimi tudi predlog, da naj bodo na frekventnih mestih kot sta Titova, Miklošičeva in Tromostovje poslovalnice s prehrabenimi artikli – dežurne trgovine, ki bodo odprte vsak dan do 22. ure. Sedaj trgovine zapirajo vrata že ob 20. uri. V teh dežurnih trgovinah naj bi se poleg domaćinskega prebivalstva oskrbovali vsi tisti obiskovalci, ki do 22. ure zapuščajo delovna mesta in ne živijo v mestu.

Predsedstvo KK SZDL – Na seji 12. decembra so obravnavali možnosti organiziranja srečanja starejših občanov in aktivistov v Triglavski restavraciji in prireditve dedka Mraza za otroke. Lastna sredstva SZDL so pičila in ne bi bilo mogoče financirati nobene od navedenih prireditev. Zato smo prošnjo za finančne prispevke v ta namen naslovili na združeno delo in samostojen obrtnike in KS.

MATIJA ROZMAN

PRIDOBITEV NA TRGU OSVOBODITVE

Babilon ni le v Iraku, ampak tudi v Ljubljani

Nedavno so na Trgu osvoboditve, malo pod Kazino odprli nenavadno diskoteko z imenom Babilon. Pravzaprav to ni le diskoteka, ampak je tudi nekaj več. Tudi klub ni in ne bar. V bistvu je vse skupaj. Nočni lokal, kakršnega Ljubljana, ki bi bila rada poslovno-turistično mesto, zelo potrebuje.

Časi klasičnih barov z barskimi pevkami in striptizetami so namreč že davnaj minili. Novi časi so v znamenju diskotek. V Babilonu je prostora za tristo ljudi. Kamur je le za ples, se vsede v ospređe, komur je do družabnosti, si izbere prostor bolj v ozadju, kjer glasbo bolj slušiš kot slišiš. Ta prostor je nekoliko dvignjen in ima svoj šank. Zgoraj je še galerija, da je tako poskrbljeno še za bolj intimno vzdušje. Strežbo vsakovrstne pijače, mislijo pa tudi na to, da ljudje radi zvečer oziroma ponoči še kaj prigriznejo.

Zato imajo razne narezke, tople sendviče, tatarski biftek. Slane palčke so vedno na mizah. Lokal

je odprt od devetih zvečer do treh jutraj in to ob petkih in svetkih.

Presenetljivo je, da sta se investicije lotila dva zadosti smela zasebnika Igor in Andrej, ki sta potrebovala več kot dve leti, da sta se dobesedno prigrizla (saj veste, kako je z raznimi dovoljenji) do cilja.

»Ta klet je bila dobesedno zasuta s smetmi. Mizar, ki je imel delavnico na dvorišču zgoraj je desetletja odmetaval sem lesene odpadke. Odpeljali smo nič manj kot 110 tovrstnikov materiala, da smo prišli do teh prostorov. Nekdaj je bila v njih pivovarna, kar pričajo lepo pozidani oboki,«[»] je povedal Igor Vrščec, na katerega je

napisano obrtno dovoljenje.

Klet je izredno prostorna. Arhitekt je pustil oboke neometane, da se vidi opeka. Na tleh je marmor, na stenah so odlitki emonskih rimskih ostankov, ob stenah je sicer plastično zelenje, a ponoči se tega ne vidi. Šank je razpotegnjen po vsem lokalju. Naravnost imenitna je razsvetljava. Skratka, Babilon je lokal na nivoju, kamor lahko pripelješ goste, ki jih denimo, dobiš iz tujine in te ni več sram, da jih zvečer nimaš kam peljati v Ljubljani. Babilon namreč ni le prostor za norenje.

Temu v dokaz so v torek, 22. decembra, priredili tudi modno revijo butika Bazar, last Lučke Zorže, butika I in tovarne Rašice. Babilon je zažarel v vsem svojem sijaju. Singol Babilona sta dva stilizirana leva. Upajmo, da se bosta dolgo držala v kraljevski drži.

ALBINA ADAMIČ